

מענין כיצד מעיר כתב ה"גרוזלם פוסט" הירושלמי על הרוח הנעימה (התעמולה נעימה לישראל, כדברי העתון) של הסרט הזה, קל ונעים עם הרבה השוואות ל"טיימס סקויר", המהפכה האמריקאית ועוד כמה דברים המזכירים את הבית... (איזה בית?)

ארצנו זו

בליל 15.8.50 פרצו אלמונים בשכונת חסידוב, על יד פתח תקוה, לדירה במשק של חיה רובוביץ וגנבו שתי עינים. תיאורן: לבנות, בלי קרניים, אחת בת שנתיים, השנייה בת חמשה חדשים. (יזמן המשי טרה) — שתי נשים מהחברה הגבוהה בתל אביב נתפסו בעכו בעת שקנו בדים לשמלות במחיר מופקע. (מעריב) — בדברו על האמצעים שיש לנקוט להשגת הכספים הנחוצים בדור כיום השונות, אמר שר האוצר: נגיים את את כל המזימות, אך מיד תיקן את עצמו ואמר — למלוי כל המשימות. (החרות) — עובדי נמל חיפה מוסרים על שני סוגי "סחורות ייצוא", שחלקם במש"לוחים האחרונים הולך וגדל: א) הפציהם הפרטיים של העובדים את הארץ. ב) בקן בוקי חוד צבעוני מאידת. (ידיעות אחרונות) — בשעת הדיון בתקציב בן שני המיליונים של עיריית רמת-גן התברר כי קיים גם תקציב לחמורו של המכונן הראשי של מכון המים (החרות) — כמאפיות שפרעם משתמשים כובל אורגני להסקת התורמים. (אל יום) — איש שתחתיקה הובא לפני בית-הדין המחוזי על שחזיק 225 גרם חשיש בבית העולים בבית ליד. הנאשם טען להגנתו כי היה בטוח כי אינו מחזיק חשיש, אלא פחניה. (על המשמר) — מוטב שתהיה לנו פשיטת נעל מאשר פשיטת רגל — בבה אידלסון, באסיפת פועלים בתל-אביב. (הדור).

הפגנה דתית, "שקמה" בירושלים אלוהים בראש מחתרת?

בכנסת הוחלט להביא את החשוד בפני בית דין. אין ספק כי במשפט עצמו יתגלו פרי טים מלאים על הפרשה, שיסעירו את הרוחות. יש גם להניח כי למשפט זה יהיה הרחב בעולם.

שבמו של מויש

סגן אלוף משה פרלמן, ראש יחידת הקשר לעתונות של הצבא, ידוע כיום למדי בישראל. עתה נודע שמו גם באמריקה, לא כל כך בזכות כשרונו וגמישותו כעתונאי-דיפלומט אלא בשל שפמו הענק, שפם זה, כפי שמוסר סופרו של ה"גרוזלם פוסט" מגיו יורק, תופס מחצית הבד של גדול בתי הקולנוע בעולם -- "רדיו סטי מיוזיק הול" בניו יורק.

בקולנוע זה מוצג עתה סרט חדש "על ישראל" (פרמונט) — 20 דקות) שבו משחק את התפקיד הראשי מיוזענו ארתור הולצמן, העתונאי-הקריין של קולומביה (העולם הזה" 667). שם הסרט "החלוץ החדש" (והכונה לארתור הולצמן שבא לישראל כעתונאי ציני, שאינו מוצא כל ענין בארץ הזאת עד אשר "בעזרת העוב" דות" הוא הופך ידיד. הכוכב השני בסרט הוא, כאמור, סגן אלוף משה פרלמן (המ' כונה עד היום בין אנשי מלון "ריץ" — "מוישי" בעל השפם והגיפס. יש גם בסרט הזה נהג מוטיקלי, (כמובן), לשעבר מוטי

סגן-אלוף "מוישי" פרלמן הקצין בראש הכוכבים?

פאי מקצועי בגרמניה (ראה מדור המוסיקה בלילון זה) ועד כה כבר ראו את הסרט כ-400,000 איש.

כששאלו את ארתור הולצמן, איך זה היה? וכיצד שמר בסוד את כל מעשה הסרט, משך הולצמן בכתפיו ואמר: "חלש מאד, כלומר הסרט היה מצויין אבל — הם שילמו רק 20 לירות ליום ואני צריך הייתי להצטלם שעות על גבי שעות כאילו היה זה יום הולדת". אולם מכמה מקורות מוסרים, כי הסרט הזה מצטיין בנימה קלה שאין בה מאותה תעמולה זולה (הגם שבי אחד המקומות שם נאמר — בפעם המאה — כשקבוצה נמצאת בחולות. "כזאת הייתה כל הארץ לפני 20 שנה"...) —

יודע מי יהיה השגריר החדש? האם יקבל הזמנות והאם יזמין לביתו? מצדו (ומבחינה ענינו) היה השגריר נוח לברית ומקבלן בסבר פנים יפות. הוא כולו אמר חברתיות משולבת בדיפלומטיה. ואמנם הכל אהבו אותו. עתה מרגישים כי פרופיסור מקדונלד יקדיש את זמנו למגבית היהודית המאוחדת. כך התבטא השגריר האמריקאי בעצמו כאשר איר קנטור, ה"שנורר" הגדול, התאכסן בביתו. אם היתה זו רק בדיחה או שמה תהפך עובדה — זאת יוכיח הזמן.

הנאצי הראשון?

השבוע הושמו בחיפה אויקים על ידיו של אנדריי בנייק, סלובקי בלונדי, הנמצא בארץ מזה שנה בידע עם אשתו המומרת. בנייק יועמד בקרוב לדיון באחת ההאשמות הרציניות ביותר הידועות למין האנושי: רצח לשם רצח ובכונה תחילה בימי הטי"ר והנאצי באירופה. יהיה זה המשפט הראשון שזן במדינה נגד אדם הנאשם בשותף פעולה ישיר עם הגרמנים.

עד כה, בהעדר חוק שלפיו אפשר לדון אדם על מעשיו במדינה אחרת, היה קיים בארצנו מצב פרדוקסלי, כי עשרות חשודים במעשי זוועה ושיתוף פעולה עם הגרמנים התהלכו חפשיים וקצרה יד החוק במדינה מהענישים. דוקא במדינת ישראל מצאו להם אנשים אלה מקלט בטוח, ולא במקרה בלבד, כי היו כאלה שבאו לישראל כדי להתחמק פה מהעונש הצפוי להם במדינות אחרות.

וכך אירע שאנשים שניצלו מידי הנאצים נפגשו בתוצות תל-אביב ברוזניהם או — לדבריהם — ברוזניה משפחתיהם. מדי פעם היו חשודים כאלה מובאים למשטרה לשם חקירה, אך באין חוק מתאים היו משחררים אותם אחרי 24 שעות של מעצר.

באחד באוגוסט נתקבל בכנסת החוק שלפיו תוכל המדינה לדרוש פושעי מלחמה אלה, ואין חנינה הכללית חלה עליהם מפני שאשמתם רצח או סיוע לרצח.

אנדריי בנייק — כפי שמסרו עדים לחוק"רים — נמנה על אנשי "משמר הלינקא", ארגון קאטולי-כיליאני, שבראשו עמד הכומר הסלובקי האנטישמי וידיד הגרמנים הלינקא (ועל שמו נקרא הארגון). כאשר התפוררה הרפובליקה הסלובקית, בשנת 1939, וסמכויות רחבות ביותר נפלו לידי הלינקא, החלה השמדת היהודים על פי הוראותיו, בעוד הכנסייה עומדת ומחשה.

עם מפלת הגרמנים באו "ימים שחור"רים" גם על בנייק, הוא נשא לאשה את היהודיה יוליה מנדל, שהמירה את דתה ו...עלה לארץ, לרוע מזלו נמצא בדרך הרגילה של כל הבאים לישראל, במחנה עולים, וכבר שם נתעורר החשוד בקרב כמה עולים מסלר-בקה ביחס לזהותו. משיצא הסלובקי מה מחנה והרגיש כי "משהו מתרחש סביבו", הלך ומצא מחסה במנדו הצרפתי שבנצרת. בו ביום באו למשרדי הסוכנות היהודית כמה אנשים. הם מסרו פרטים על אדם אחד בשם אנדריי בנייק ועל עברו, ושבו עמה המשרה חסרת אונים, אך בהרוב נמשכה ונגבו העדויות, וכאשר עבר החוק

אבל במעשים של ממש, בתוך המידינה, והם מעשי אלמות כגון הצתה (בחוק הפלילי: אחת העבירות הקשות ביותר, והעונש המכסימלי בעד "הבערת בניין" הוא מאסר עולם) אין כוחם המספרי של אנשי התנועה קובע כל עיקר, דבר שאנו למדים מהתקופה הטרומ-מדינית, וביחוד כאשר לפנינו אנשים קנאים (אשר כשלעצמם הנם אולי אנשים תמימים ויש רים) המאמינים בשליחות הנעלה של המעשה. בינתיים מגיעות גם ידיעות על מכתבי אימים של "היד השחורה", ולא מן הנמנע כי יש קשר בין אלה, אפשר ונעמוד בקרוב בפני טירור מסוג חדש זה, טירור כלפי פנים, כי כבר אירע בהיסטוריה שקבוצות קטנות הצליחו להשיג את מבור קשן בעזרת טירור.

מקדונלד הולך

פרופיסור גיימס מקדונלד, שגריר ארצות-הברית בישראל, עזב בשבוע שעבר את הארץ ולא יחזור עוד אליה כנציגה הרשמי של ארצו, (וכפי שמרגישים פירוש עתה לחלוטין מהשרות הדיפלומטי).

דמותו הפופולרית של הפרופיסור האמריקאי גבה הקומה ובעל השער הלבן, ידועה כיום למדי לכל איש בישראל, (הגם שיש כמה מדינאים בתוכנו הסבורים כי בכמה מקרים לא יכול היה השגריר האמריקאי להושיט לנו עזרה דוקא משום שהיה כי כך ידידותי...) ביתו בתל בנימין (רמת גן) שעמד "פתוח" לחברה המקומית, מכר-ינותיו הרבות (ביניהם אחת מפוארות במ"י ויחתי, שאותה מכר השגריר בטרם יצא את ארצו), הופעתיו בכל קונצרט, תערוכת תמונות והצגת תיאטרון, כל אלה עשוהו

שגריר-ישעבר גיימס מקדונלד הדיפלומט בראש מגבת?

לדמות פופולרית בישראל מאו בא אלניו לפני שנתיים, ויודעי דבר טוענים, כי אף דיפלומט אחר בארצנו לא הרבה כמהו להצטלם. (אף פעם לא "התנגד" השגריר לצלמים) ובמשך שנת שהותו הראשונה במדינתנו לא היה אף גליון אחד של "יצי", אמהות עובדות, גישי מרחי ועוד בולטינים המיועדים לאכספורט, שלא נד פסח בו תמונה כלשהי של השגריר (למשל בין תרנגולות, עם ליאונרד ברנשטיין, באיר זו הנחת אבן פנה ועל הכל: עם ילדים). אכן, חולשתו המיוחדת של השגריר היתה — ילדים. בכל מקום שהיה מזדמן היתה עינו החדה תופסת מיד איזה... ילד, ואין שהוא היה תמיד מזדמן במקום גם צלם ו"תופס" את התמונה. והילדים החוצ-פנים תפסו אף הם את העניין, והיו הול-כים לקראת השגריר החשופ בעוז וגאווה, וכך אירע, כי בתקופת שהותו של מקדונלד בישראל נודעו פרצופיהם של ילדי סכסכות כמעט באותה מדה בה נתפרסמו בשעתן התרנגולות של יושבי הקרן הקיימת (בימים הטובים ההם, כשהללו היו "הכוכבים" העיקריים של התעמולה; כי בטרם היתה המדינה ודיפלומטים היתה — הקרן הקיימת).

יתכן, כי שר החוץ שלנו מצטער מאד על פרישתו של מקדונלד, אך הוא איננו היחיד, שיה בתל אביב, "בשכרה הגבוהה" של כרך זה, כמה תירסרי נפשות המצטעי רים על כך עוד יותר. ביתו של השגריר האמריקאי עמד פתוח לחוגים מסוימים של אנשים, שהיו יונקים מעצם העובדה שהורו מנו לשם את "אשראתם" לחיים הפרוודיקטיביים, המתבטאים בדרך כלל ברכילות הטרקלין ו"קוקטייל פארטיס" (מלבד העי-סקים "העובדים" ומכונים מעצמם...). ובשביל הללו אבדה מחצית תוכן חייהם (מי

שבעת הימים

אורי אבנרי

האריה והאדם

פעם התכחזו אריה ובן-אדם מי משתי החיות חזק יותר.

אמר האדם: מובן מאליו שהאדם חזק מן האריה.

שאל האריה: כיצד תוכיח?

השיב האדם: פשוט מאד, הנה יש לי תמונה המראה כיצד נהרג אריה בידי אדם.

שאל האריה: מי צייר את התמונה?

ענה האדם: בן-אדם צייר אותה.

צחק האריה ואמר: לוא צייר אריה את התמונה, היה זה אחרת.

נזכרתי בבדיחה זו כשקראתי את מכ-תבו של טוראי-ראשון א. רכש, המתלונן על כך שבחבורת "בשולי מחשבה צבאית" מונה הרמטכ"ל עשרה גורמים לנצחון יש-ראל במלחמת העצמאות, ובהם: "עליונותו של המפקד הישראלי", "הצלחת הפיקוד להתגבר על קשיים", "חשיבותה של העוב"דה המפקדונית הכירו את השטח", "חשיבו"תו העצומה של פיקוד אחיד", וכדו.

הרמטכ"ל עצמו בודאי לא התכוון לפ-סול את חלקו הצנוע של הטוראי הפשוט בהצלחה. אולם בכל זאת אין להתעלם מן ההשפעה החינוכית העלולה להיות לניתוח השם את הדגש רק על הפיקוד, כי אחרי ככלות הכול, הטוראי בנגבה ובעיבדים הרי לא הפריע למערכה.

לוא היה טוראי מנתח את לקח הקרבות, היה בודאי מונה את "עליונותו של הטוראי הישראלי", "הצלחת הטוראי להתגבר על קשיים", "חשיבות העובדה שטוראינו היו בעלי רמה טכנית גבוהה", ו"חשיבותה העצומה של רוח הטוראים".

ואם כבר באים למנות את מעלותיו של הפיקוד בימי המלחמה, מגיע המקום הראשון לכשרונו לטפח את גאות הטוראי ויזמותו.

הדרך השנייה

למבקשי הגדרות: בעולם נאבקים כיום שני משטרים — המשטר הקפיטליסטי הבנוי על התחרות חפשית, והמשטר הסוציאליסטי, הבנוי על תכנון מרכזי. ישראל גילתה, סוף-סוף, את שביל-הזהב: משטר קאפיטליסטי-סוציאליסטי שאין בו לא התחרות חפשית ולא תכנון מרכזי.